

Denemarken, 140 km over zee met 5 kajaks, trekken over de Deense wateren met 5 personen, 2 dames, 3 mannen.

Onze startplaats is de gesloten camping in Monmark op het eiland Als. Tent opzetten tussen de distels, water halen bij de haven. Af en toe komt er een oude verroeste veerboot binnen gelopen die enkele auto's meeneemt naar het eiland Ærø. Zon overgoten en een zacht windje uit noorden. Voor ons ligt het heldere water van de Oostzee. Een prachtig begin van deze week vakantie over het water van de Belte und Sund. De tenten en boten maken we in de avond in gereedheid en zetten de auto's weg op de parkeerplaats van de haven. Door de week is er weinig drukte. Onze

nacht is stil. Hier komt niemand meer langs in de avond. Om 21.05 uur luisteren we het Seewetter bericht uit op de middengolf (1269 KHz). Het bericht is gunstig, weinig wind (NNO), geen regen of onweer.

Als we de volgende ochtend wakker worden straalt de zon ons tegemoet en kunnen we onze tent en spullen in de boten pakken, als het past, om daarna met onze zelfgebouwde karretjes naar het zandstrand te lopen. De zee is vlak en we kunnen beginnen aan onze oversteek naar Ærø. 12 km over zee. Als we naar het oosten kijken is alles blauw, het water, de lucht, gewoon briljant. Kraak helder water en kwallen.

Met 1 korte drijfpauze komen we na 2 uur varen aan op de noordpunt van Ærø, net onder het golfterrein, dat 30 m. boven ons ligt. Heel de zuidwest kust kent kliffen en we besluiten gezien de wind om langs de kust naar het zuidpunt van dit lange eiland te trekken.

Halverwege ligt volgens de kaarten een camping en dit heugt ons nog steeds. Er is geen camping te vinden en navraag bij een lokale visser (als je die al kunt vinden) leert ons dat de camping 30 m. boven ons ligt in een dorpje. Onze boten wegen 60 kg. per stuk en dat til je niet

even de bult op. We verblijven die nacht op de keien van het eiland tot de volgende ochtend. De tent opzetten mag officieel niet, maar persoonlijk doe ik dit wel. Haringen in dikke keien slaan is ook een bijzondere ervaring en het wordt dan meer haringen verstoppen onder de keien. Het waait gelukkig niet. Anderen slapen onder de open lucht. Onze inflatable matjes bewijzen goede diensten op die keien. Om 21.05 uur en 6.40 uur beluisteren we altijd de zeeweerberichten. Kan niet beter deze dag. Bruinvissen zien we met de vinnen boven water uitkomen.

We ronden de zuidpunt in wederom een stralende zon en gaan water halen in de haven stad Marstal. Daarna nog een 10 km. naar het eiland Strynø, waar we een Nederlandse campinghouder

aantreffen. We zijn zijn bijna enige gasten en maken kennis met een zeekajak instructeur genaamd, Jesper Tilsted. Goed advies genoeg. Hij heeft meegewerkt aan een 400 km. rondtocht om Farao eilanden met de kajak.

Groen gras, ruimte, stilte, schapen en rond scharrelende fazanten.

De wind zal in de loop van de volgende dag aan trekken van 3 naar 4 NW met kans op een bui. Onze plan wordt hierop aangepast en we besluiten in de ochtend noordwaarts een groot water over te steken naar de zuidkant van Tåsinge om daarna in de luwte omhoog te trekken langs de oostkant, wat beschut voor de wind, richting Svendborg. We steken nog een groot stuk water over en onze eerste ervaring met een sterkere wind en golven doet zijn intrede. Het is te doen. Camping zoeken is altijd wat lastig, omdat er op het water geen bordje bij staat. We komen uit bij een first class Deense camping Vindebyøre Camping, met een gastvrije ontvangst door Maria Da Silva Jensen

We staan bij een waterpartij met overvoerde eenden die de weg kennen en super laag over komen vliegen. Ook weten die beesten wanneer er gegeten wordt, want ze staan gewoon naast je bord te

wachten. Naast de camping is een zeekajak winkel en we komen uitgebreid aan de praat met de jonge en enthousiaste eigenaar Nicolai Ilcus, die ons over alle ins en outs van het gebied vertelt. Wat wel en niet te doen enz. Binnen 2 weken komt een boek uit over campings in het gebied van Belte und Sund, speciaal voor zeekajakers (engels/duits) waarvoor hij ook veel geschreven heeft. We willen het kopen via internet als het uit is (ca. € 20,-). In de avond lopen we 5 km. naar een bank om geld te pinnen. Na 4 maal aan mensen te vragen waar een bank is, blijkt dat de automaat in storing ligt. Out of order. Helaas.

De volgende dag wordt het menens. Een nog sterkere wind NW 4 à 5 en onweersbuien. In buien is de wind nog even harder. Onze plan wijzigt en het wordt een korter tochtje 12 km. Langs de noord kust richting het westen en daarna een korte oversteek naar het eiland Skarø. Wind van opzij. Als we hier aankomen, komt er een forse regenbui over gelukkig zonder onweer, waar wel met een bulderende wind. Wouw, wat een golven en wat een krachtige wind. Het wordt zwoegen en 2 km. is dan ver. Een eerste sleep wordt uitgezet.

Het eiland is idyllisch en kent hele oude deense boerderijen of huisjes, er wonen 35 mensen, waaronder 4 kinderen, vertelt onze camping mevrouw die net van de trekker stapt. Pet op, vuile broek, oude kleding, hele mooie lange blonde haren en vroedvrouw. We staan weer alleen op de camping.

De volgende dag wordt het weer beter en draait de wind naar noord. We gaan opzoek naar een kajak winkel in Skovballe die aan de westkust van Tåsinge ligt. We hebben na wat lang zoeken de winkel gevonden, tenminste wat er nog van over was. Want ook deze winkel is gesloten en bestaat niet meer. Op het terrein eten we onze lunch en de voormalige eigenaar komt er bij zitten en vertelt dat hij er mee gestopt is. We vragen ons af waarvan hij dan leeft, maar hij heeft nog een groothandel in Kopenhagen. We gaan in de middag naar het eiland Birkholm en komen wederom in een enorme wind terecht die door buien ingang wordt gezet. Eén iemand wordt op dit water wederom gesleept door onze sterke man.

Het eiland kent 10 inwoners. We zetten onze tent op, op een totaal vlakke bijna onbeschat grasveld. In de avond komt iemand wat geld innen en zegt dat er de volgende dag 8 uur brood is. Pet op, krulletjes in het er onder uitstekende haar, nors gezicht en een oude leren geld tas op de buik. Maar helaas, er komt geen brood en we eten ons nood maal op. In de haven 2 zeilschepen met al even weinig spraakzame personen.

Op onze één na laatste dag neemt de wind af, maar de golven zijn nog heerlijk hoog. We maken 2 grote oversteeken van ca. 7 km. elk op diep water. Geweldig is dit duikboot spelletje. Af en toe een brekertje. Van ver komt een zwabbert scheepje op ons af en neemt in volle zee foto's van ons. Dit is het echte zee werk. Het verdwijnt weer richting horizon.

We naderen de noordkant van Ærø en overnachten op keurig vlak terreintje naast de haven. Nadat de tenten staan en ingericht zijn, komt de havenmeester ons een standje geven omdat we notabene op het barbecue terrein zijn gaan staan van de haven. Hoe we het in ons hoofd halen. Hij dreigt om ons een boete te geven en wat ik ook probeer te zeggen, het valt niet in goede aarde. Hij eindigt zijn betoog met de opmerking dat we de volgende dag weg moeten zijn en we het nooit meer mogen doen. Nu hebben we een mooi slaap terreintje gehad, met vlakbij water, toilet, douches en een uitstekende grillroom met heerlijk bier en klaar gemaakt eten. De volgende keer dan maar op het terrein van de zeilclub. Dat was ook alleen maar vlak gras. In de ochtend komt de havenmeester ons wel vertellen wat de wind gaat doen die dag en was hij erg vriendelijk toen hij door had dat we ook vertrokken.

De laatste dag is de wind oost en zonnig. Onze terugtocht naar Als, Monmark, voorloopt veel te snel

met de wind in de rug en de zon van boven. Voor we het willen, pakken we onze auto alweer in. Een laatste ijsje als toetje toe.

Ton Affourtit

foto's op: <https://goo.gl/photos/LWHBRSpekHvsdTGK8>

